

Oğlan ve Küçük Penguen

Ebru Mina TOMURCUK

Oğlan ve Küçük Penguen

Ebru Mina TOMURCUK

Ben karlı günleri çok severdi. Kırmızı ponponlu şapkasını, mavi şişme montunu ve sarı eldivenlerini giydi. Dışarıda dünya bembeyaz ve sessizdi. Yaşlı meşe ağacının yanından geçen minik ayak izlerini takip etti. Birden kar yığınlarının arasında pırıl pırıl bir patika belirdi. Binlerce minik yıldız gibi ışıldıyordu. Ben derin bir nefes aldı ve patikaya adım attı.

Patika büyüü bir kutup dünyasına çıktı. Ben şaşkınlıkla soluk aldı. Her şey buzdan ve kardan yapılmıştı! Buzdan bacaları olan buz evler sokakları süslüyordu. Kar taneleri havada dans ediyordu. Buz sarkıtlarından yapılmış bir tabelada 'Buz Köyü' yazıyordu. Ben'in kahverengi gözleri kocaman açıldı. Hayatında bu kadar güzel bir şey görmemişti. Acaba burada kimse yaşıyor muydu?

Tam o sırada küçük bir penguen paytak paytak yanına geldi. Diz boyu, yuvarlacık, sırtı siyah, karnı beyaz ve gagası parlak turuncuydu. Boynunda gümüş kar tanesi tılsımı olan minik yeşil bir atkı vardı. 'Merhaba!' dedi penguen cıvıdayarak. 'Ben Pip. Kayıp mı oldun?' Ben gülümsedi. 'Ben Ben. Gizli bir patika buldum.' Pip'in parlak gözleri ışıldadı. 'Buz Köyü'ne hoş geldin!'

Pip, Ben'i buzlu sokaklardan geçirdi. 'Kış festivalimiz yarın,' diye anlattı Pip. 'Ama korkunç bir şey oldu.' Pip köy meydanındaki büyük buz kaidesini gösterdi. Kaide boştu. 'Festivali ısıldatan kar kristalleri kayboldu!' Pip'in minik sesi titredi. Ben dikkatle dinledi. 'Endişelenme,' dedi. 'Onları birlikte bulacağız.'

Pip heyecanla cıvıdayarak ipuçlarını gösterdi. 'Kristaller dün gece buradaydı. Buz çeşmesinin yanında bir parıltı gördüm!' Ben çevresine bakındı. Uzaklaşan minik ayazlı ayak izlerini fark etti. 'Hadi onları takip edelim,' dedi. Pip başını salladı. Buz evlerin ve kar heykellerin yanından geçtiler. Ayak izleri köyün kenarındaki karlı bir tepeye çıkıyordu.

Tepede, soluk mavi tenli ve uzun gümüş saçlı bir buz ruhu olan Büyükanne Elsa ile karşılaştılar. Buz sarkıtlarıyla süslü bir elbise giyyordu. 'Ah canım,' dedi, sesi çingirak gibi tıngırdıyordu. 'Kristalleri ben izliyordum. Ama uykum geldi ve onları nereye koyduğumu unuttum.' Ben nazikçe sordu: 'Bir şey hatırlıyor musun?' Büyükanne Elsa düşündü. 'Bir parıltı gördüm, sonra da tüylü bir kar topu.'

Pip'in gözleri kocaman açıldı. 'Tüylü bir kar topu mu? Bu Toffle'a benziyor!' Ben sordu: 'Toffle kim?' Pip anlattı: 'Bir kar perisi. Parlak şeyleri çok sever. Küçük bir çantası var.' Ben dedi: 'Öyleyse Toffle'ı bulup ona sormalıyız.' Büyükanne Elsa gülümsedi. 'Dinlemek, anlamamanın ilk adımıdır.' Ona teşekkür edip aceleyle yola çıktılar.

Ben ve Pip her yeri aradılar. Buz ağaçların arkasına, kar bankların altına baktılar. Pip'in minik ayakları küçük izler bırakıyordu. Ben'in botları gıcırdıyordu. 'Orada!' diye işaret etti Pip. Işıldayan bir ayaz izi sıcacık bir mağaraya çıkıyordu. İçeride küçük, yuvarlak, kar topu gibi bir yaratık gördüler. Turkuaz gözleri ve kırmızı kurdeleyle bağlanmış kahverengi bir çantası vardı. Toffle'ydı bu!

Toffle kar kristalleriyle oynuyordu. Kristaller onun tombul kollarında pırıldıyordu. 'Ah!' diye ciyakladı Toffle. 'Ne kadar güzeller, değil mi? Onları buldum ve saklamak istedim.' Pip öne çıktı. 'Toffle, o kristaller kış festivali için. Onlar olmadan köy ışıldamaz.' Ben nazıkçe ekledi: 'Onları geri almamız gerek. Ama sana başka parlak şeyler bulabiliriz.'

Toffle üzgün göründü. 'Bilmiyordum,' dedi. 'Sadece parlak bir şey istemiştim.' Ben dizlerinin üstüne çöktü. 'Sorun değil. Sana parlak çakıl taşları bulmamıza yardım edebiliriz.' Pip başını salladı. 'Ve festivale gelebilirsin!' Toffle'ın turkuaz gözleri parladı. 'Gerçekten mi? Gelebilir miyim?' Ben gülümsedi. 'Elbette! Herkes hoş gelir.' Toffle kristalleri uzattı.

Ben ve Pip kristalleri köye geri taşıdılar. Büyükanne Elsa onları kaidenin yanında karşıladı. 'Onları buldunuz!' diye sevindi. 'Ve yeni bir arkadaş edindiniz!' Toffle utangaçça el salladı. Büyükanne Elsa kristalleri kaideye yerleştirdi. Kristaller parlak bir şekilde ışıldadı. Bütün köy pırıl pırıl oldu. 'Teşekkürler, Ben ve Pip,' dedi Büyükanne Elsa. 'Birbirinizi dinlediniz ve birbirinize yardım ettiniz.'

O gece kış festivali başladı. Buz fenerleri pırıldadı. Müzik çaldı. Penguenler dans etti. Toffle minik bir papyon takmış, parlak çakıl taşları dağıtıyordu. Ben ve Pip kar kristallerinin parlayışını izlediler. 'Başardık!' diye sevindi Pip. Ben gülümsedi. 'Birlikte başardık.' Büyükanne Elsa bir bardak buzlu meyve suyunu kaldırdı. 'Arkadaşlığa ve anlayışa!' Herkes sevinçe bağırdı.

Ben eve dönme zamanının geldiğini biliyordu. 'Geri gelecek misin?' diye sordu Pip. Ben arkadaşına sarıldım. 'Deneyeceğim. Gizli patika yine belirebilir.' Pip, Ben'e minik bir kar tanesi tılsımı verdi. 'Beni hatırlaman için.' Ben'in gözleri ısındı. 'Seni asla unutmayacağım, Pip.' Ben pırıl pırıl patıkaya adım atarken el sallayarak vedalaştılar.

Ben karların içinden eve yürüdü. Patika arkasında kayboldu. Cebindeki minik kar tanesi tılsımı sıcacıktı. Festival müziğini hâlâ duyabiliyordu. Pip'i ve Toffle'ı düşünerek gülümsedi. Bir gizemi çözmüş ve yeni arkadaşlar edinmişti. Öğrendi ki arkadaşlık dünyayı pırl pırl yapıyor.

Eve döndüğünde annesi sordu: 'Nereye gittin?' Ben ona kar tanesi tılsımını gösterdim. 'Bir arkadaş edindim,' dedi. 'Ve büyük bir sorunu çözdük.' Annesi gülümsedi. 'Mutlu görünüyorsun.' Ben başını salladı. Dinlemenin ve başkalarına yardım etmenin büyük sorunları çözebileceğini biliyordu. Ve gerçek arkadaşlığın en güzel parıltı olduğunu.

O gece Ben Buz Köyü'nü hayal etti. Pip'in el salladığını, Toffle'ın çakıl taşlarıyla hüner gösterdiğini ve Büyükanne Elsa'nın gülümsediğini gördü. Festival müziğini duydu ve kar kristallerinin parlamışını gördü. İçi sıcacık uyandı. Arkadaşlık anlayışı, anlayış da sevinci getirmişti. Ve bir yerde, küçük bir penguen de Ben'i hayal ediyordu.